

NYT OM REVISION

Nye revisionsregler
kan koste dyrt

HENRIK WELLEJUS

STATSAUT. REVISOR

En af en revisors fornemmeste opgaver er at være offentlighedens tillidsrepræsentant. Og for at offentligheden kan have tillid til os, værner vi om vores uafhængighed og kvaliteten af vores arbejde. Derfor byder vi også EUs nye regulering af revisions- og rådgivningsydelse velkommen.

Det nye regelsæt – den såkaldte grønbog – er et stort og komplekst værk, der fokuserer på revisorens uafhængighed og kvaliteten af revision. I korte træk betyder det, at virksomheder, der falder i kategorien PIE (Public Interest Entities), fremover skal skifte revisor hvert tiende år, at der er en række rådgivningsydelser, som virksomhederne ikke længere kan få af deres revisor, og at der er sat et loft på, hvor meget rådgivning virksomhedernes revisor må levere. I alt er det næsten 1.100 virksomheder i Danmark, der efter de nuværende definitioner af PIE vil høre under de nye regler.

En del virksomheder vil som følge af reglerne skulle vælge revisor og rådgiver fra forskellige firmaer, hvilket vil kunne give virksomhederne øgede udgifter. Revisoren opnår gennem sit arbejde dyb indsigt i virksomhedernes finansielle forhold, og det er en viden, virksomheden kan få stor gavn af i andre sammenhænge. Den samme viden vil en rådgiver fra et andet firma skulle bruge en rum tid på at tilegne sig. Der vil altså potentielt være en videndeling, der går tabt, og det vil i sidste ende være virksomheden, der kommer til at betale for det ekstra arbejde, det medfører. Alt efter concernens størrelse og opgavens omfang vil det kunne løbe op i store udgifter.

Som nævnt omfatter reglerne PIE-virksomheder, og EU har dermed ønsket at sikre kvaliteten af revisionen af for eksempel store børsnoterede selskaber, banker og forsikringselskaber. I Danmark har vi dog en meget mere omfattende definition af, hvad en PIE-virksomhed er, end de fleste andre lande.

I Danmark dækker PIE-begrebet tillige statslige aktieselskaber – for eksempel DSB – de 98 kommuner, regionerne, kommunale fællesskaber – for eksempel vandværker og renovationsvirksomheder – og virksomheder, der to år i træk har en medarbejderstab på flere end 2.500 personer, en balancesum på fem milliarder kroner eller en nettoomsætning på fem milliarder kroner. Det vil sige, at en lang række danske virksomheder bliver underlagt krav, som ikke oprindeligt var tiltænkt dem. Og i Danmark vil det være mange flere virksomheder, der bliver omfattet af reglerne og de øgede omkostninger, end det vil være tilfældet i EUs andre medlemslande. Det er u hensigtsmæssigt for dansk erhvervsliv og kan skade Danmarks konkurrencekraft.

Heldigvis er det stadig muligt for de danske myndigheder at sikre, at de nye regler tjener det oprindelige formål og får den tiltænkte effekt. De er nemlig i skrivende stund i gang med at beslutte, hvordan de vil udrulle de nye regler i Danmark, og min anbefaling til myndighederne er klar: Læg jer så tæt op ad EUs PIE-definition som muligt. Det vil give danske virksomheder størst mulig valgfrihed og være bedst for hele Danmarks konkurrencekraft. Vi har ikke nu behov for flere administrative byrder for de danske virksomheder.

Henrik Wellejus er partner i revisions- og rådgivningsfirmaet Deloitte og leder af Region Øst. Han skriver om revisionsrelevante emner hver anden søndag. Læs mere på www.deloitte.dk

BUSINESSKRONIK

AF MAJKEN SCHULTZ
PROFESSOR, COPENHAGEN BUSINESS SCHOOLMed bjergene
på arbejde

Ferien er en kærkommen anledning til at foretage sig noget andet, end man plejer. Bagefter er der rig lejlighed til at reflektere over oplevelserne.

For de fleste mennesker er ferie ensbetydende med at tage en pause fra arbejdet eller andre vedvarende aktiviteter. Den markerer et brud med de daglige arbejdsrutiner og i mange tilfælde også, at man flytter sig fysisk – hvad enten det er til sommerhus eller en tur til udlandet.

For de fleste mennesker er ferien en kærkommen mulighed for at gøre noget andet end det, man plejer, og skabe et mentalt og fysisk åndehul. Men ferien er også en anledning til at udfordre sig selv på andre måder end i arbejdslivet og opdage og udvikle sider af sig selv, som ellers lever en henslumrende tilværelse.

For mange, der vender tilbage til arbejdet her i august, kommer det som en overraskelse, hvor hurtigt en ferie bliver glemt. Jeg plejer selv at tage mig i, at to dage efter en lang ferie er jeg tilbage på arbejdet, som om intet er hændt. Måske med mere energi og lyst til arbejdet, men uden egentlige erfaringer, som jeg har taget med mig fra ferien.

Det kan være spild af en mulighed for at lade erfaringerne fra ferien påvirke refleksioner over arbejdslivet. Imens vi laver nytårsforsætter og sætter personlige mål for året, som kommer, ved juletid, hvor hoved og krop ofte er udmattet efter juleræs, er der ikke den samme tradition for at omsætte vores erfaringer fra den lange sommerferie til refleksioner for arbejdslivet.

I år har jeg selv været på en lang ferie, hvor jeg er blevet udfordret på en måde, som har givet stof til refleksioner for et liv, som det meste af tiden foregår foran en computer, foran en stor gruppe studerende eller sammen med en mindre gruppe mennesker i lukkede rum. Der er masser af mentale udfordringer, men den største fysiske udfordring er alle de dårligdomme, der følger af ikke at bevæge sig.

Der er masser af intellektuelle horisonter, men ingen som ligner de horisonter, som findes i naturen, og som udfolder sig, jo højere man kommer op. Min ferie har derfor været en lang rejse i fysisk bevægelse på en sti – »GR5« (»Grande Randonnée 5«) – som vi har gået fra Chamonix til Nice. Den tog min samlever og mig igennem godt 500 km fordelt på cirka 23.000 højdemeter – op og ned.

Det svarer til at bestige Mount Everest to og en halv gang. Turen var godt planlagt, men intet kunne forudsige de oplevelser, som blev skabt af naturens overvældende tilstedeværelse; skiftende vejr og spændende steder og mennesker, som indimellem lever meget anderledes end os selv.

En første refleksion er ydmyghed over for den natur, vi er omgivet af. Miljø- og klimaspørgsmål får meget konkret karakter, når man oplever naturen tæt på. Normalt er min største naturoplevelse en løbetur i Dyrehaven

i Gentofte, men i bjergene bliver naturen større, mere overvældende og mere voldsom. Man får et tæt forhold til de enorme kræfter, der slippes løs, hvad enten det er mere sne end vanligt, gletchere som smelter, eller torden der raser hen over himlen.

Man ser også naturens egen evne til at komme frem med træer, der vokser op igennem store stenskred, vand der kommer frem uanset bjergets form, og blomster som breder sig ud over alle grænser.

Over for naturen er vi mennesker uendeligt små, og illusioner om, hvordan vi tror, vi kan kontrollere naturen forsvinder i en ydmyghed over for naturens styrke. Den vinder altid og er ikke til at forhandle med.

En anden refleksion er, at evnen til at være i nuet og nyde processen undervejs er afgørende for ens evne til at komme i mål. Når man går »GR5« er der mindst ét højt bjergpas, der skal bestiges hver dag. Så turen består i den forstand af en meget lang række bjergpas, hvor man ofte kan skimte den næste dags pas på toppen. Og efter hvert pas følger en nedstigning, der ofte er hårdere end opstigningen.

Hvis man kun er fikseret på at nå dagens pas, fanges man i en oplevelse af aldrig at komme frem, fordi der altid er et bjerg mere. På samme måde, som man som arbejdsudøver kan blive udsukt over, at der altid er en ting mere at gøre. Det holder aldrig op. Oplevelsen i bjergene gør det fysisk og konkret, hvorfor den energi, der skal til for at komme frem, kan findes i glæder og udfordringer undervejs. Den kommer sjældent fra ambitionen om at nå i mål.

En tredje refleksion er, at selv meget konkrete forhold og informationer altid er genstand for fortolkning. Mange, mange samtaler i bjerghytterne går på udveksling af fortolkninger af, hvad vi tror om de samme fænomener.

Er der lidt eller meget sne i passet? Er den hård eller iset? Hvis Frankrigs svar på DMI melder tordenvæjr om eftermiddagen, hvad betyder det så? Præcist hvornår? Præcist hvor henne?

Risikoelementerne i bjergene gør, at mulighederne for at fortolke informationer er grænseløse. Behovet for præcision er uendeligt. Derfor er man tvunget til at udvælge nogle kilder, som man vil stole på, lukke ørene for resten og handle derefter. Ellers kommer man ikke ud af hytten.

En sidste refleksion er, at bevægelse i bjergene altid handler om at være undervejs i en rolig og fokuseret rytme. Der er ingen overflødige gestikulationer og ingen forsøg på hektisk forcering. Man ser sig tilbage for at få energi til at komme frem, men mister aldrig blikket på stien.

Udfordringen nu er at ikke at lade hverdagen opløse bjergoplevelsen.

MAJKEN SCHULTZ

● **Alder:** 54 år ● **Uddannelse:** Cand.scient.pol. og ph.d.
● **Karriere:** Professor i organisation og ledelse på Copenhagen Business School. Forfatter til en lang række nationale og internationale artikler og bøger om organisation, identitet, branding og kultur. Partner i Reputation Institute. International Research Fellow Oxford University. ● **Bestyrelser:** Bang & Olufsen, Realdania, Danske spil og Danish Crown. ● **Hjemmeside:** www.majkenschultz.com